

Podme sobi, šumni zašpivaty

♩ = 124

Pod - me so - bi všyst-ky šum - ňi za - špi - va - ty, a - ľe

per - še tre - ba hos - tiv pri - vi - ta - ty.

Ked sme ša tu zyš-ľi, šum - ňi vas vi - ta - me, šťas - ťja i zdo - rov - ľa

od serd - ca že - la - me.

1.

2.

2. Perše zašpivame, mamkam ta i ňaňkam,
a potom paribkam, ta i kamaratkam.
[:Ostatnu špivanku, šytyn naokolo,
by ša veselilo každe naše selo.:]

3. Špivajme, špivajme, do rana biloho,
bo my do jednoho, serdca veseloho.
[:Serdca veseloho, ta i dobrej vol'i,
bude že veselo, na tyj našij struňi.:]

4. I ked ša my zavtra, šytky rozyjdeme,
virte či nevirte, o rik ša stritneme.
[:Našy špivanočky, s radosťom špivajte,
a na našu strunu v dobrym spominajte.:]